

eufori

alla känslor flätas samman av den starkaste känslan av alla -
ångest.

efter stunder av lyckorus,
ren eufori - hittar jag spår av ångest, däri.

jag har blivit sams, med den.
det har blivit min drivkraft, min eld.

men
ibland önskar jag att jag hade bättre balans
i känslostormarna.

och
att inte lyckan vore så flyktig,
så ångestfylld.
för jag vet att,
efter dagar i eufori
stundar mörkret,
och tröttheten
som tycks inflamma varena nerv i min kropp.

ibland önskar jag att jag inte var så
svartvit.